

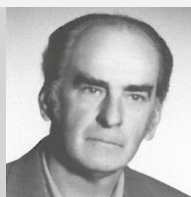
Výstava

JIŘÍ TESAŘ
Proměny rytého skla

Sbírka

je zase bohatší...

Osobnost

Miloslav Klinger

Víno

Lugana
se povedla!

DETESK

zpravodaj

z á ř í 2 0 1 9

NA POŘÍČÍ HOTOVO

Společnost Detesk úspěšně dokončila rekonstrukci a dostavbu objektu v Železném Brodě – Poříčí.

Zpravodaj DETESK přinesl informaci o zdárně pokračujících pracích už před rokem. Komplikace, kterým se ani tato rekonstrukce nevyhnula, se podařilo navzdory jejich množství i složitosti řešit. A tak s minimálním zpožděním v řádu dnů proběhlo 5. února úspěšně kolaudační řízení, přičemž vytížené oddělení dřevovýroby se do nových prostor vrátilo, zcela podle plánu, už v listopadu minulého roku.

Okamžitě po kolaudaci se do objektu soustředilo do té doby roztříštěné a na dřevovýrobu těsně navázané oddělení kompletací.

To stejné platí i o vztahu kompletace – sklady polotovarů.

Vzhledem k nedostatku místa v našem areálu na Příkré byly sklady polotovarů umístěny na Poříčí, ale pracoviště kompletací na Brodci. To pochopitelně přinášelo problémy, podobně jako v případě dřevovýroby je úzká spolupráce mezi dílnami a příslušnými sklady z pohledu efektivity nezbytná. Ale i tato nepříjemnost je už minulostí, vše je soustředěno na jednom místě.

V současné době se připravuje přemístění dalších pracovišť, ve všech případech jde o technologie spojené s mechanickým opracováním skla. Tepelné zpracování technických sklovin, které je doménou DETESKU, zůstane zatím kompletně v areálu na Příkré.

BOROSILIKÁT V DEKORAČNÍ OBLASTI

Během roku přivítají naše výrobní provozy v rámci exkurzí mnoho návštěvníků. Často je zajímá proč používáme pro výrobu dekoračních, designových nebo uměleckých záležitostí relativně drahou a obtížněji zpracovatelnou boritokřemičitou sklovinu?

Odpověď je jednoduchá, drtivou většinu našich standardních výrobků by nebylo prakticky možné z běžných sklovin vyrobit. Hlavní příčina spočívá v její tepelné roztažnosti.

Moderní boritokřemičitá sklovina typu 3,3 má tepelnou roztažnost zhruba třetinovou proti sklům běžným. Podílí se na tom zejména vysoký obsah oxidu křemičitého, ale i oxidu boritého.

Znamená to, že při následném tepelném zpracování vzniká podstatně nižší vnitřní napětí. To umožňuje vyrábět složité výrobky s nižším rizikem popraskání a navíc přitom zachovat relativně přijatelnou výrobní kapacitu.

Samozřejmě, že je problematika širší. Při zpracování musí sklář průběžně sklovinu prohřívát, aby nedošlo k vytvoření vnitřního pnutí s ostrým ohraničením. Pokud má výrobce dostatek chladicí kapacity, je v některých případech vhodné mezi operacemi polotovary přechladit.

Náročné je i samotné zpracování této skloviny. Výrobní zařízení jsou sofistikovanější, tudíž nákladná. Jedná se o výrobu energeticky náročnou s vysokou spotřebou kyslíku. Pro zpracování je nutná vyšší teplota a sklář po vyjmutí skloviny z plamene má k dispozici v porovnání se zpracováním běžného skla podstatně kratší čas na tvarování.

Výrobky dekoračního charakteru se z technických sklovin vyráběly odjakživa, ovšem naprosto okrajově. Až přišla osmdesátá léta minulého století. Zejména Itálie disponovala značnou kapacitou v oblasti foukání technického skla, ale nástup digitalizace změnil laboratorní postupy a poptávka po něm dramaticky poklesla. Bylo třeba najít nové výrobní programy, nové spotřebitelské oblasti.

Podařilo se to!

Takže to byli italští výrobci technického a laboratorního skla a italští návrháři, na jejichž práci jsme úspěšně o deset let později navázali.

Skleněné městečko v DETESKU na Poříčí

sobota 14. 9. 10.30–18.00, Více informací na straně 2.

RENOVACE VITRÁŽÍ

V rámci rekostrukce a dostavby budovy bývalého podnikového ředitelství n. p. ŽBS byla současným majitelem a zároveň investorem, železnobrodskou sklárnou DETESK s.r.o., provedena nejen úplná renovace vitráží samotných, ale i úprava celého schodišťového prostoru a navazujícího vestibulu.

Pro obnovení skleněných uměleckých objektů bylo třeba najít dodavatele se zkušenostmi z oblasti leptání skla do hloubky, právě tuto technologii autor, sklářský výtvarník Svatopluk Kasalý, při tvorbě uměleckého díla použil. Komplikovaného zadání se ujala firma Jiří Suchánek – SKLO.

Jedná se vlastně o velice šťastnou okolnost, bývalá leptárna Železnobrodského skla, kterou firma Jiřího Suchánka vlastní a provozuje, je umístěna ve stejném areálu jako rekonstruovaný objekt. Skleněné tabule se tak převážely pouze v rámci desítek metrů.

Nejprve bylo nutné zakreslit polohu jednotlivých segmentů a následně je sejmut. Snadné to nebylo, váha mnohých se pohybovala v řádu několika desítek kilogramů a většinou se pracovalo na lešení s omezeným půdorysem.

Následovala oprava kovové konstrukce včetně výměny úchytek.

Aby umělecké dílo působilo uceleným dojmem, byla všechna skla po obvodu přebroušena. Odstranily se tak stopy po řezání i drobná poškození, ke kterým v minulosti došlo. Následovalo čištění. Více než padesátileté usazeniny odolávaly statečně, nakonec však podlehly kartáčům, agresivním saponátům a závěrečnému působení velmi slabých roztoků kyselin, do kterých byly skleněné díly s leptanými vzory krátce ponořeny. Podařilo se tak dosáhnout jejich původního třpytu.

Součástí akce bylo také vybourání skleněných tvárnic, luxfer. Nahradila je speciálně upravená okna umožňující přístup k zadní části vitráží, navíc opatřena zasklením rozptylujícím světlo.

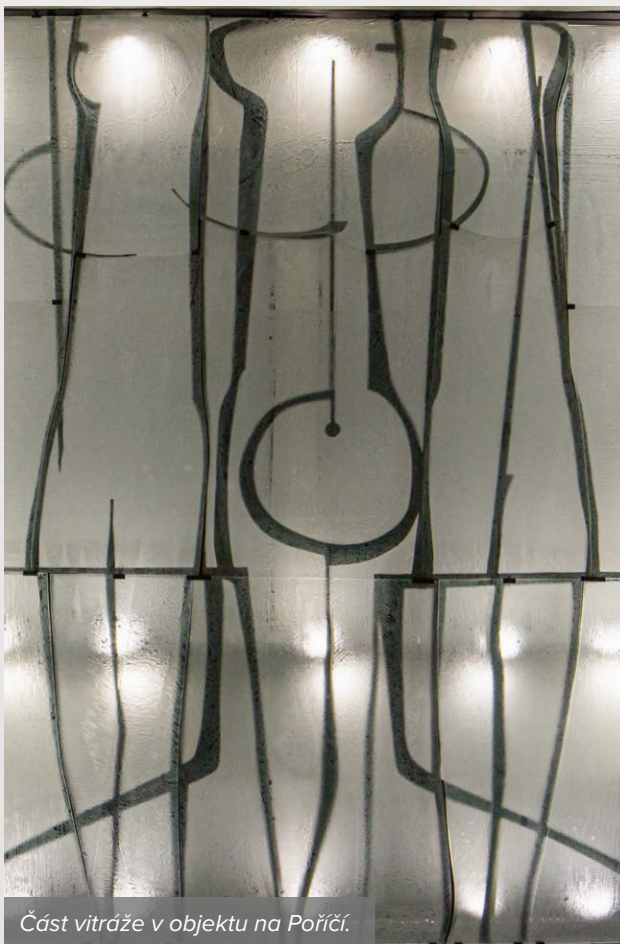
Za vitráže byl umístěn lištový systém s reflektory pro podsvícení zejména v období, kdy okny nevstupuje dostatečné množství světla. Lamino na stupínku nahradil umělý kámen shodný s obložením schodiště. Vyroben musel být na zakázku, protože toto konkrétní provedení bylo z programu dodavatele už před léty vyřazeno. Rušivá tělesa ústředního topení se skryla ve výklencích.

Schodiště samotné zůstalo zachováno v původním stavu, zábradlí nikoliv. Nevzhledné lamino nahradily jednoduché skleněné výplně s minimalizovanými nerezovými madly.

V souvislosti se schodištěm jsme se dočkali zajímavého překvapení. Těžkopádná hmota zábradlí instalovaného v průběhu devadesátých let minulého století v sobě ukrývala nesrovnatelně elegantnější a hodnotnější původní výplně. Tvořily je leptané skleněné desky v kovových rámech. Objevením této nečekané skutečnosti se na stole objevila další možnost, původní zábradlí zachová-

vat. Nakonec jsme ale od ní upustili. Velmi necitlivě bylo do něho přivařeno množství úchytků nutných pro připevnění laminových desek. Bez poškození je prakticky nebylo možné odstranit.

Až po úplném dokončení prostoru schodiště bylo zřejmé, jak zásadní roli nové skleněné zábradlí sehrává. Při pohledu z větší dálky už podstatnou část vitráží nezakrývá a poprvé je tak v plném rozsahu možné ocenit jejich mimořádnou, nadčasovou kompozici.

Část vitráže v objektu na Poříčí.

1. DETESK, Poříčí (Průmyslová 702)
2. Prodejna, Muzeum a Galerie DETESK
3. Malé náměstí
4. SUPŠS

© Přispěvatelé OpenStreetMap
<http://OpenStreetMap.org>

Skleněné městečko

v DETESKU na Poříčí
sobota 14. 9. 10.30–18.00

Hostům letošního železnobrodského Skleněného městečka nabízíme návštěvu našeho nového areálu v Železném Brodě - Poříčí (1).

Bývalé podnikové ředitelství n. p. ŽBS jsme přeměnili na výrobní objekt.

Ke změně jeho využívání jsme se snažili přistupovat citlivě, a proto zůstaly některé ústřední prostory ve zmodernizované podobě zachovány. Jak se nám to povedlo, můžete posoudit sami.

V rámci celodenní akce si Vás dovoluujeme také pozvat na představení kompletně renovovaných vitráží. Slavnostní akt se uskuteční v 11.15 hod. na hlavním schodišti budovy, tedy v prostoru, který dvě unikátní umělecká díla dotváří. Mezi účastníky přivítáme mimo dalších osobností, také jejich autora, sklářského výtvarníka, Svatopluka Kasalého.

Kromě prohlídky podstatné části objektu mohou návštěvníci za výhodné ceny nakoupit výrobky firmy Detesk v prodejně exportních souběhů.

Prodejna je umístěna ve druhém poschodí a běžně je k dispozici pouze velkoobchodním zákazníkům.

Na zadním nádvoří areálu bude připraveno předvádění výroby, foukání technického skla a výroba figurek. Přesto, že se v obou případech ke zpracování skla používají stolní kahany, jde o naprosto rozdílnou problematiku.

Pod vedením zkušených sklářů se o tom zájemci mohou přesvědčit osobně.

Pro děti budou připraveny další možnosti zkrášlení třeba vlastnoručně vyfouknuté skleněné kuličky. Z předcházejících akcí dobře víme, jaký je o to mezi nimi zájem.

Na místě bude možné zakoupit také bohaté občerstvení - na rožni pečené selátko a další speciality - krkovice, steaky, kuřecí plátky i párky v rohlíku. Chybět nebude ani pivo a další nápoje.

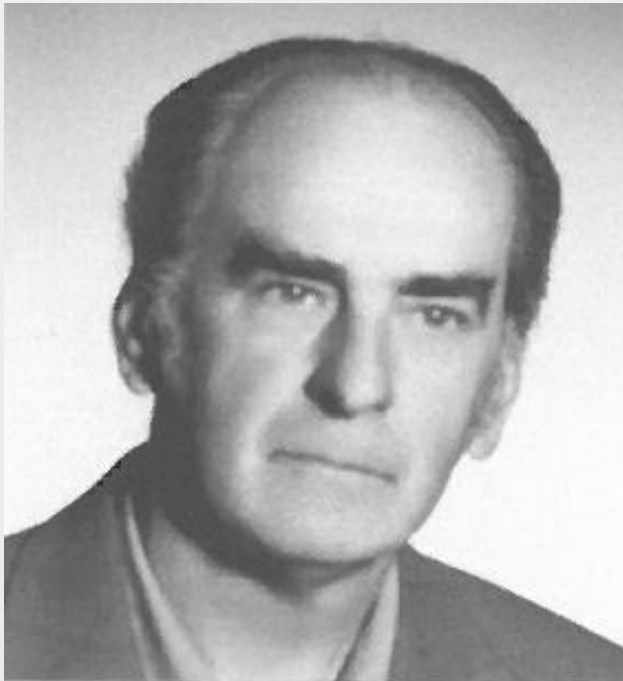
A ve stánku likérky DELIS nejen jejich vynikající destiláty nebo likéry ale také například hodně povedený GIN. K tomu je nutné dodat, že právě likérka DELIS od prvopočátku provádí plnění našich dárkových láhví alkoholickým obsahem. Na trh v České a Slovenské republice jsme jich už dodaly statisíce.

Posezení bude připraveno na zadním nádvoří a také v prostoru bývalé jídelny Železnobrodského skla.

Osobnost

Miloslav Klinger

1922–1999

V letošním roce jsem vzpomněli dvacátého výročí úmrtí jednoho z nejvýraznějších tvůrců železnobrodské sklářské slávy, sklářského výtvarníka Miloslava Klingera.

Narodil se 10. 1. 1922 na Hrubé Horce u Železného Brodu. Po ukončení povinné školní docházky se chtěl stát elektrikářem, ale učňovská místa v okolí byla obsazena. A tak se na strýcovu radu dodatečně přihlásil ke zkouškám na sklářskou školu. Protože neuspěl, odešel do učení k figurkáři Josefu Kleinertovi.

O rok později byl do školy přijat. V oddělení figurek byl učenlivým žákem profesora Brychty a dílenského učitele Jana Stuchlíka.

Dílenské výuce se na škole před léty věnovalo víc hodin než dnes. Přesto žáci malovali, brousili a ryli sklo nebo dělali figurky i doma, po návratu ze školy.

Chtěli se hodně naučit a také přivydělat.

Také Miloslav Klinger si domů opatřil starší stůl a tvořil figurky.

Po absolvování školy se stal ve firmě Kleinert návrhářem.

V té době měl učitel Stuchlík vytvořit podle Brychtových návrhů cyklus Česká města pro železnobrodský hotel CRYSTAL, ale pro nedostatek času nemohl. O pomoc požádal M. Klingera. Profesor Brychta byl s výsledkem natolik spokojen, že mu doporučil studium na pražské uměleckoprůmyslové škole.

V r. 1948 Miloslav Klinger Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v ateliéru prof. Štipla absolvoval a vrátil se nejen do Železného Brodu, ale i na místo návrháře u Josefa Kleinerta.

Po komunistickém puči byly znárodněny i menší sklářské provozovny. Do začátku r. 1949 jich bylo do národního podniku Železnobrodské sklo začleněno 161. Klinger se stal zaměstnancem

Železnobrodského skla a když se při podniku vytvořilo v r. 1950 vývojové středisko, stal se jeho výtvarníkem.

Navrhoval a prováděl hutní figurky s pracovními a lidovými motivy. Křišťálové sklo obaloval raději v barevné transparentní drti, figurky tím získávaly na „skleněnosti“. Přitom snil o práci v huti, která v Brodě nebyla.

Přání se mu splnilo až v r. 1956, kdy byla do provozu uvedena huť ve sklářské škole a byly vyzorovány první vázy, popelníky a misky, některé z nich se úspěšně vyráběly dalších třicet let.

V r. 1957 vytvořil Klinger z křišťálového skla plastiky Kohouta a Srnku pro XI. trienále v Miláně. Další příležitostí k seznámení světové veřejnosti s československou sklářskou tvorbou byla světová výstava v Bruselu.

Plastiky Klingerových křišťálových tanečnic byly přijaty s nadšením a mezinárodní porotou oceněny stříbrnou medailí. Pro M. Klingera byl konec padesátých a začátek šedesátých let úspěšným obdobím. Za příkladnou spolupráci s průmyslem a osobitou tvorbu se stal nositelem vyznamenání za vynikající práci, laureátem státní ceny a po odchodu Stanislava Libenského na Vysokou školu uměleckoprůmyslovou ředitelem Střední průmyslové školy sklářské v Železném Brodě.

Vytvořil další plastiky, stojící i sedící dívky, Skláře, Pelikány, Racky, Volavky a další sochy ze skla. Patřil ke sklářským výtvarníkům, kteří mezi prvními překonaly pomyslnou hranici mezi užitým a volným uměním.

V práci se sklem byl příkladný a nenapodobitelný.

V šedesátých letech, po obnovení dialogu se světem, začaly ve výtvarném umění převládat abstraktní tendence. Skláři se jim rádi přizpůsobovali a svou odvahou i vynalézavostí občas zastínil i malíře a sochaře. Sklo jim při tom pomáhalo.

V polovině šedesátých let se novým tendencím přizpůsobil i Miloslav Klinger.

Plastiky stále přicházely na svět v huti, ale při jejich dokončování víc používal broušení a leštění. V autorských realizacích uplatňoval nejobtížnější postupy a několik nových také vymyslel.

Osudový zlom v jeho životě způsobily politické události na konci šedesátých a začátku sedmdesátých let. Zastupoval Jablonecko na Vysočanském sjezdu KSČ a byl kooptován do ústředního výboru. Po dubnovém plénu na členství v něm rezignoval a později z KSČ vystoupil. Byl za to pronásledován. Zůstal podnikovým výtvarníkem, ale tvorba a účast na domácích výstavách mu byla pod nejrůznějšími záminkami znemožňována.

O jeho plastiky se prostřednictvím Skloexportu zajímali muzejníci a sběratelé moderního umění

ze západních zemí, Spojených států a Kanady. A také Arabové.

Poslední kolekci hutně tvarovaných předmětů pro Železnobrodské sklo dokončil kolem roku 1980.

Pokusil se o autorskou tvorbu na Železnobrodském skle nezávislou.

Odpadové sklo, které zůstávalo v pánvích, začal otesávat i obrušovat, surovinu získával v Jabloneckých sklárnách.

Vytvořil kolekci broušených a tesaných plastik se zvířecími a figurálními motivy, výjimečné postavení mezi nimi měl cyklus skleněných bloků s motivem ruky. Do něj promítl lidský osud od dětství do stáří.

V tzv. školní huti vytvořil v první polovině sedmdesátých let další objekty z křišťálového skla se shluky bublin, zatavenými střípky nebo stříbrnou fólií.

Ve druhé polovině sedmdesátých let tvořil rozměrné plastiky z barevného skla, na provedení nejnáročnější. Jejich tvarovou střídmost vykupoval desítkami hodin postupného obrušování a modelování povrchu. Na počátku osmdesátých let jimi své dílo dovršil...

Později vznikly ještě další broušené plastiky z barevného a tesané z křišťálového skla, ale celkové hodnocení tvorby neovlivnily. Miloslav Klinger se zasloužil o rozvoj českého sklářství od poloviny padesátých do konce sedmdesátých let. Jeho působení mělo pro Železný Brod zásadní význam.

Muzeum společnosti Detesk vlastní rozsáhlou sbírkou autorských prací Miloslava Klingera, včetně několika výjimečných unikátů.

(V článku bylo použito textu z brožury Miloslav Klinger a železnobrodské sklo z roku 1992 autora Antonína Langhamera).

Naše sbírka železnobrodského uměleckého skla je zase bohatší

Také v pátém vydání Zpravodaje DETESK nemůže chybět informace o nových přírůstcích do sbírky našeho muzea. Tentokrát jsme vybrali pět příkladů.

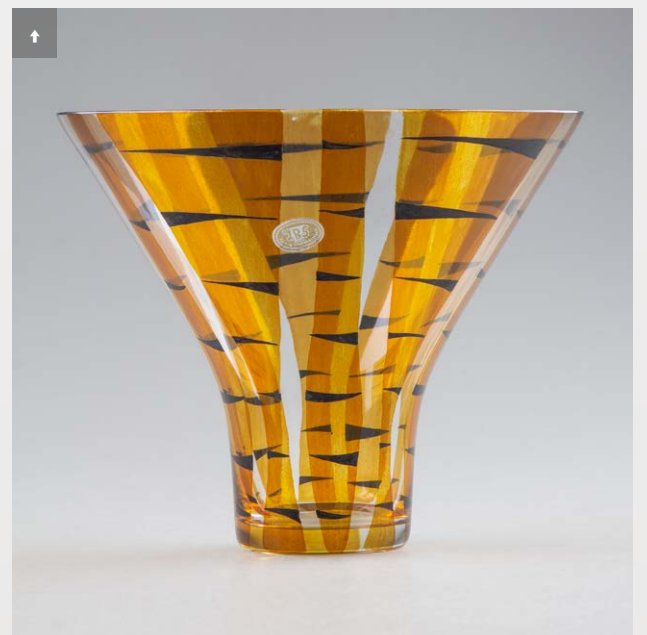

Skleněná plastika „DÍVKA“ je dalším počinem autora Jana Černého, profesora železnobrodské sklářské školy z období 1947–1968. V negativní formě tavené sklo bylo jako obvykle dále broušeno, leštěno a matováno. Dílko je vzadu označeno prof. Jan Černý a jeho výška je 14 cm. Zakoupeno bylo ve významném pražském starožitnictví.

Vzácným dokladem rané tvorby Václava Plátka je malý pohárek z křišťálové skloviny. Rytí a stínování pomocí diamantového hrotu zobrazuje dívčí obličej s holubicí mezi ratolestmi za měsíčního svitu.

Ta poslední pochází opět z Prahy a stejně jako dvě předcházející byla malovaná listry a sklářskými barvami podle předlohy Miloslava Janků, přičemž surovinu podle návrhu Stanislava Libenského vyráběli v Nového Boru.

Na dně misky je značka malírní, podtržené písmeno ALFA v kroužku a číslo 5. To označovalo malířku, v tomto případě Věru Šulcovou. Výška 13 cm.

Významnou pozici mezi exponáty MUZEA DETESK zaujímá autorská tvorba výtvarníka Antonína Drobníka (1925–2007). Narodil se v nedalekém Skuhrově a po absolvování ryteckého oboru v železnobrodské sklářské škole se přihlásil ke studiu na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze, do ateliéru profesora Štipla. Studia dokončil až v r. 1949, protože za okupace byla škola po určité období uzavřena.

Drobníkova tvorba je velmi pestrá, v rámci působení v n. p. ŽBS se pohyboval v prostředí tavené plastiky, rytého, broušeného i leptaného skla, ve sklářské huti i mezi skleněnými figurkami. Navrhoval hutní sklo i skleněné součásti osvětlení, skleněnou mozaiku i celé skleněné stěny. Od r. 1978 pracoval samostatně.

Posledním dílem Antonína Drobníka, které rozšířilo naši sbírku, je autorská, dvacet centimetrů vysoká váza, lehce novoborského pojetí, s broušenými fazetami z modré, transparentní skloviny. Nese označení A. Drobník 71 a získali jsme ji v jednom z pražských internetových obchodů se starožitnostmi a uměleckými předměty.

V pražské pobočce vídeňské aukční síně Dorotheum jsme získali další zajímavou vázu. Vznikla v železnobrodské sklářské škole v ateliéru Zdeňka Juny v druhé polovině třicátých let minulého století. Zhotovena je z čiré, lehce namodralé skloviny, transparentními sklářskými smalty jsou provedeny květinové motivy okolo československého státního znaku.

Váza obsahuje i vypískovaný text hymny. Výška vázy je 24 cm.

Pochází z roku 1937, tehdy autor studoval Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v ateliéru prof. Štipla, a vysoký je 11,5 cm. Nese označení a datování Plátek 1937 a získán byl v dražbě uměleckých předmětů pořádané jednou z pražských aukčních síní.

V minulém vydání našeho Zpravodaje jsme představili zajímavou práci z provenience malírní Železnobrodského skla. V současné době už naše sbírka obsluhuje misky tři.

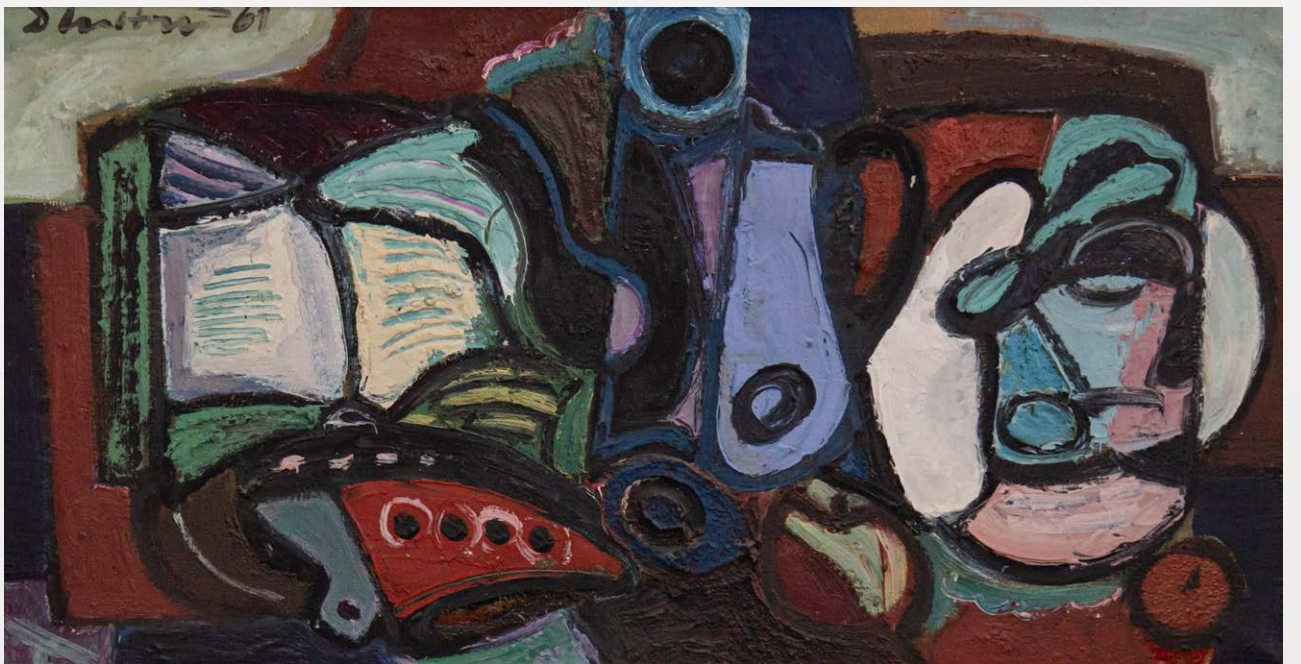
Připravujeme

Muzeum Detesk ve svých sbírkách uchovává především železnobrodské umělecké sklo. Místní sklářští výtvarníci ale byli i zdatnými kreslíři a malíři. Nebo naopak, schopní malíři se dobře uplatnili ve sklářských oborech. A realizovali se i jinak, v klasické sochařině nebo v práci s kovem či dřevem. Přesvědčivě to dokázali a dokazují Jaroslav Brychta, Alois Metelák, Milan Metelák, Oldřich Žák, Miloslav Janků, Václav Plátek, Zdeněk Juna, Ladislav Přenosil, Jindra Tockstein, Stanislav Libenský, Eva Vlasáková, Jan Černý a další.

Proto sbírku skla doplňují nejen obrazy, kresby či práce grafické, ale také například dřevěné nebo kovové plastiky.

Pro pochopení vývoje železnobrodského sklářství není možné tyto další umělecké aktivity pomínout.

Železnobrodské motivy byly oblíbenými tématy jak Aloise Meteláka, tak jeho syna Milana. Typickou kresbičku s tímto námětem jsem získali v internetové aukci v červenci letošního roku.

Dalibor Matouš pocházel z Podkrkonoší, z Horní Branné u Jilemnice (kde se narodil v roce 1925), nejdelší část svého života prožil v Turnově. Dalo by se tedy říci, že to byl malíř regionální. Svým významem však rámec regionu vysoko překračuje. Od jeho úmrtí koncem letošního roku uplyne 27 let. Malířovo dílo prověřuje čas. Poctivost a skromnost, jimž byl po celý život věrný, se odráží i v jeho práci. Snad i těžkosti, které byly spojeny s jeho názory a pevným postojem k aktuálním problémům, se promítly do jeho obrazů a promlouvají o světě také dnes.

Dalibor Matouš se malbě věnoval plně téměř celý svůj profesní život i za cenu mnoha problémů. Pouze v prvních letech po ukončení studia na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze, kde studoval v ateliéru Františka Tichého a později Emila Filly, byl zaměstnán. Výrazná osobnost profesora E. Filly jej silně ovlivnila, vzbudila jeho zájem o kubismus, kterému se v různých formách věnoval v celé své tvorbě. Důležitým obdobím bylo jeho členství ve významné skupině Trasa, která vznikla v roce 1954. Ze skupiny vystoupil v roce 1963, protože nesdílel směřování kolegů ze skupiny, spolužáků z Fillovy školy, k abstraktní tvorbě. Dalo by se říci, že byl vždy „nekonformní“ – pokud nebyla jeho tvorba hodnocena jako příliš moderní („formalismus“

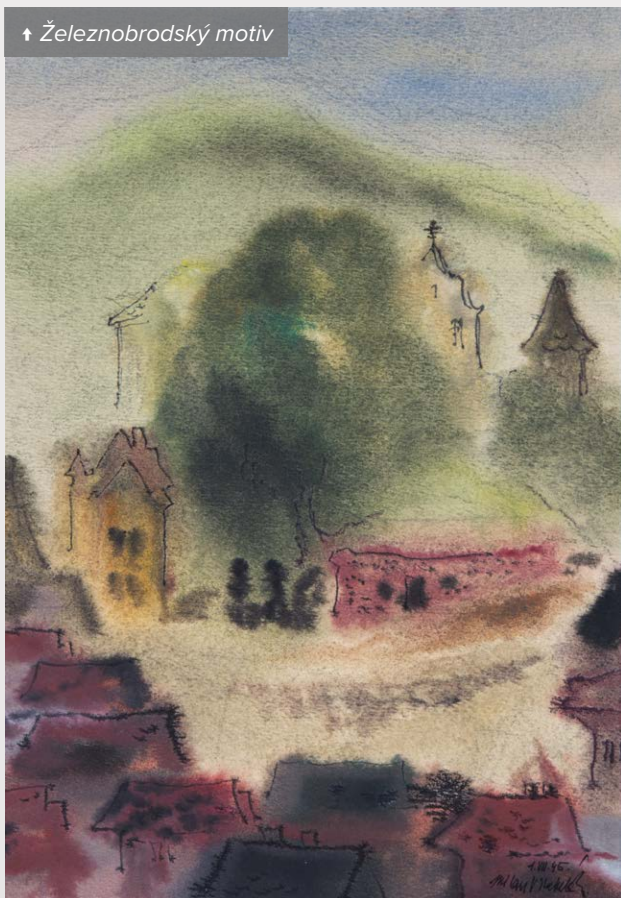
v době, kdy se žádal tzv. socialistický realismus), bylo mu vyčítáno, že je „moderní“ zase málo...

Po nejpłodnější Matoušově období 60. let přišlo období, kdy po roce 1968 nesměl svou profesi vůbec vykonávat (tedy se s ní žít). Byla mu znemožněna i jeho externí pedagogická činnost započatá právě v roce 1968. Začal se více věnovat svým koníčkům - amatérské filmové tvorbě, fotografování zejména přírody, sbírání polodrahokamů v Českém ráji a v Podkrkonoší zkamenělých dřev. Také tyto činnosti úzce souvisely s jeho výtvarnými aktivitami.

Letošní malířova výstava v Muzeu a galerii DETESK jistě opět potěší zájemce o výtvarné umění. Pořadatelé se snaží o vystavení děl méně známých, některá nebyla dosud na veřejnosti prezentována. Náměty budou různé – oblíbená zátíší i figurální, krajinné a fantazijní motivy z různých období autorovy tvorby, včetně raného období. Kromě obrazů bude část výstavy věnována ukázkám grafické tvorby, která zaujímá v celém jeho díle významnou roli. Originální prostorové objekty z různých materiálů, včetně skla, zaplní vitríny.

Vlasta Matoušová

Dalibor Matouš – Obrazy - Grafika - Objekty
Galerie DETESK, 29. 11. 2019 – 16. 2. 2020

Signováno a datováno Milan Metelák 1.VII.45.

**Prodejna, muzeum, vinotéka
a galerie DETESK**

Náměstí 3. května č.p. 20

Železný Brod

Po - Ne: 9.00 – 17.00

JIŘÍ TESAŘ

Proměny rytého skla

Od 5. září do 24. listopadu je v galerii Detesk instalována výstava novoborského skláře – rytce Jiřího Tesaře.

Jiří Tesař se narodil v roce 1960. Po ukončení základní školy se přihlásil k dalšímu studiu na Střední uměleckoprůmyslové škole sklářské v Železném Brodě. Důvody tohoto rozhodnutí nebyly složité, byl obdařen výtvarným nadáním a obor rytého skla se mu zdál zajímavým. Brzy poznal, že trefil do černého, náročnou techniku zdobení skla si oblíbil natolik, že se stala jeho celoživotní láskou.

Po maturitě jeden rok pracoval jako rytec v n. p. Železnobrodské sklo.

Následovala vojenská služba a po ní možnost nastoupit v novoborském provozu EXBOR. Toto prostředí pro něj nebylo zcela nové, dobře ho poznal během prázdninových praxí a věděl, že mu je schopné poskytnout významný profesní růst. Po dvanáctiletém působení v EXBORU pracuje od roku 1994 samostatně, přičemž vykonává i činnost pedagogickou.

Kromě mnoha výstav v tuzemském rámci reprezentoval československé sklo na výstavách v Moskvě, v Helsinkách i na prezentacích v Tokiu.

Dvě díla vytvořil i na zakázku Dominikánského řádu jako dar pro papeže Jana Pavla II., kterému je osobně předal.

Výstava poskytuje přehled o uměleckém vývoji sklářského výtvarníka, absolventa železnobrodské sklářské školy, od sedmdesátých let minulého století do současnosti a je významnou součástí programu železnobrodského Skleněného městečka 2019.

Autorem komentovaná prohlídka se uskuteční 14. 9. 2019 od 13.00 h.

Jiří Tesař - Perutýn

VINITALY 2019 A DETESK

Přehlídka alkoholických nápojů a příslušenství VINITALY se v italské Veroně pravidelně pořádá už od roku 1966. Svým rozsahem postupně překonala i slavné VINEXPO, které se každé dva roky odehrává ve francouzském Bordeaux, a tak je v současnosti na světě největší.

Účast Detesku jako největšího světového výrobce dárkových láhví je na této akci samozřejmě neodmyslitelná, zúčastnili jsme se už potřinácté, opět mimořádně úspěšně, takže místo pro stánek máme dále rezervované. Rezervace výstavního prostoru je naprosto nutná, zájemců o vystavování dále přibývá, výstaviště se rozšiřuje, ale poptávku uspokojit nedokáže. A tak zkouší i další možnosti. Vystavovatelé vystavující příslušenství byli až do minulého roku soustředěni v části nazvané ENOLITECH. Od letošního roku není na veletrhu možné vystavovat velké technologické celky, zejména z oblasti zpracování hroznů pro výrobu vína. Pro jejich prezentaci je vyčleněn samostatný veletrh, jmenuje se FIERA-GRICOLA a navštívit ho je možné na přelomu ledna a února. Další jenom kosmetickou změnou je potom změna názvu části veletrhu, která se věnuje příslušenství. Od letošního roku nese název VINITALY DESIGN.

Stejně jako v předcházejících letech i v roce letošním jsme ve stánku přivítali několik významných návštěv, tradičně mezi návštěvníky nemůže chybět pan Elvio Bonollo, prezident Národního Institutu Grappy (ING) a na straně druhé paní Elisa Belvedere Mazzetti, prezidentka asociace Donne della Grappa.

- Veletrh navštívilo více než **125 000** návštěvníků, mezi nimi cca **33 000** akreditovaných nákupčích ze **145** zemí světa
- **4600** vystavovatelů ze **41** zemí světa (o 139 více než v předchozím roce)
- 90% vystavovatelů uvádí, že se jedná o pro ně nejdůležitější obchodní příležitost vůbec
- Během 4 dnů se ve Veroně odehraje cca 400 významných událostí

Letní sklářská dílna 2018

Také v minulém roce bylo významnou součástí železnobrodského Skleněného městečka sklářské sympozium. Jednalo se o jeho 7. ročník, pořadatelem prostřednictvím Městského muzea je město Železný Brod a poprvé se ho jako spolupracující partner vedle sklářské školy zúčastnila také naše firma. Ujala se realizace návrhů světelných objektů absolventa železnobrodské SUPŠS a Vysoké školy uměleckoprůmyslové školy v Praze výtvarníka Tomáše Rýdla. Náročné provedení návrhu vytvořil technolog naší společnosti Petr Fojtík.

Vernisáž výsledků Letní sklářské dílny se uskutečnila v sobotu 15. září v rámci 12. ročníku městských oslav sklářského řemesla.

Protože rozšíření spolupráce bylo všeobecně pozitivně hodnoceno, společnost Detesk bude v roli spolupracujícího subjektu vystupovat i v rámci LSD 2019.

(V článku byly použity některé úryvky z brožury LSD 2018, vydavatel Městské muzeum Železný Brod, autor textů Martin Hlubuček).

Autor a realizátor

Světelné objekty INHER

Nechcete pracovat v noci, naopak víkendy chcete mít pro sebe? Nebaví Vás jednotvárná a mnohdy fyzicky namáhavá práce u pásu nebo v montovně?

Naše firma DETESK s.r.o. vyrábí v Železném Brodě designové výrobky, s nimiž je možné se setkat v nejrůznějších prostředích na celém světě. V případě svítidel jde převážně o nejmodernější hotely, divadla, koncertní sály nebo luxusní domácnosti. Na nápojové sklo z naší produkce narazíte kromě jiného například ve slavných filmech z řady STAR TREK nebo TRON LEGACY.

Dalším stejně významným a stejně náročným výrobním programem je oblast vysoce speciálních láhví.

Jejich odběrateli jsou nejrespektovanější výrobci alkoholických nápojů zejména v západní Evropě, ve Francii a v Itálii.

Naši pracovníci nejsou bezejmenným článkem pásové produkce, naopak postupně se získáváním vyšší odbornosti se z nich stávají stále svébytnější, oprávněně sebevědomé individuality.

Z toho je zřejmé, že jedním z hlavních předpokladů úspěšného fungování v dlouhodobě stabilní, ryze české a ekonomicky i územně pevně zakotvené společnosti, je chuť učit se stále novým věcem, přijímat stále nové výzvy.

Všemu ostatnímu se v přátelském kolektivu našich pracovníků pod jejich odborným vedením naučíte stejně, jako se tomu naučili oni.

Takže vedle dobrého finančního ohodnocení a mnohých benefitů může být další odměnou například fakt významného podílu na architektonickém dotváření prostor v budovách, z nichž mnohé jsou pro svoji jedinečnost publikovány v knihách, odborných i populárních časopisech nebo jsou o nich natočeny televizní dokumenty. Nebo skutečnost že právě z vámi vyrobeného poháru svůj drink popíjí hlavní hrdina populárního filmu. A nebo, že nad hlavou Popelky, v podání Julie Roberts, visí mohutný světelný lustr složený ze skleněných komponentů, na jejichž výrobě jste se rozhodující mírou podíleli.

Detesk®

Podstatně více informací získáte od odborných pracovníků společnosti při nezávazné osobní návštěvě.

Domluvte si schůzku elektronicky nebo osobně s využitím níže uvedených možností:

DETESK s. r. o.
Příkrá 401
Železný Brod

E-mail:
jitka.vavrova@detesk.cz

Telefon:
483 389 825

www.deteksk.cz

Lugana se povedla

Loňský Zpravodaj DETESK přinesl podrobnější informaci o tom, že jsme v rámci naší účasti na veletrhu VINITALY 2018 objevili perspektivního producenta bílého vína LUGANA.

To se vyrábí z hroznů odrůdy Trebiano pěstované na úředně povoleném nevelkém území jižně od italského jezera Lago di Garda a jeho celosvětová popularita zejména v posledním období strmě stoupá.

Zmiňovaným producentem je malé vinařství Zenegaglia. Sídlí ve známém vinařském středisku Pozzolengo a během minulého roku jsme jeho produkty několikrát nezávisle testovali, abychom nakonec několik vybrali a doplnili jimi sortiment vín v našich prodejnách.

Vedoucí postavení mezi nimi měla samozřejmě Lugana.

Jsmenadšení tím, jak dobře jsme vybírali. Důkazem o tom je skutečnost, že jejich víno Trebiano di Lugana 2018 obdrželo na světovém šampionátu 2019 v Bruselu zlatou medaili.

ODKUD JSOU NAŠE VÍNA?

O vínech, která jsou v naší vinotéce pro zákazníky připravena, toho bylo v minulých ZPRAVO-DAJÍCH napsáno dost. Jistě ale není na škodu si jejich původ připomenout.

Detesk dováží vína z Francie a Itálie. Důvod je jednoduchý, do těchto oblastí dovážíme už od počátku devadesátých let nejvíce dárkových láhví.

Za téměř třicet let úzké spolupráce jsme tato místa důvěrně poznali, navázali jsme mnohá přátelství, v prostředí se zkrátka dobře orientujeme.

Víno nakupujeme zásadně u menších nebo i drobných výrobců. Ti ho nemají ambice vyvážet, přesto že se mnohdy jedná o vynikající produkty ozdobené přijatelnými cenami. Naopak, jsou závislí na jejich vínem přesyceném okolí. Náročnými zákazníky jsou především sousedé, okolní restaurace, hotely nebo vinotéky. To považujeme za záruku kvality v relaci s přiměřenou cenou.

Francie je v naší nabídce zastoupena Alsaskem. Je to populární oblast proslulá především unikátními bílými víny.

Víno do naší vinotéky dodává stále stejné rodinné vinařství pana Théo Meyera z krásné vinařské vesničky Ammerschwihr (1). Vinice se nachází na východních svazích pohoří Vosges nedaleko města Colmar.

V Itálii máme čtyři dodavatele. První z nich, vinařství Azienda Agricola La Mondianese je situováno v malebném prostředí vinařského městečka MONTEMAGNO (2) v západoitalské oblasti PIEMONTE, proslulé velkými červenými víny. Čtyřmi z nich přispívá i do naší nabídky.

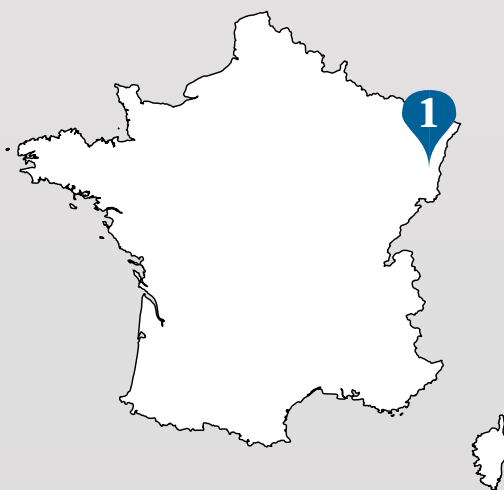
Dalším italským dodavatelem je Azienda Vitivinicola Fratelli Zenegaglia.

Vinařství sídlí na jižním okraji gardského jezera, v obci Pozzolengo (3) a ve spojení s ním jsme především proto, že v jeho nabídce je kromě jiného místní specialita, populární bílé víno Trebbiano di LUGANA, které se jim navíc daří připravovat ve špičkové kvalitě.

Třetím dodavatelem je náš starý dobrý zákazník, firma Gagliano Marcati (3).

Její podnikatelský záběr je širší, vyrábí likéry, DETESKEM dodané láhve plní grappou, v pražských restauracích je možné ochutnat její těstoviny, ale hlavně, v oblasti Valpolicella vlastní vinice. V Itálii jsou tři oblasti velkých červených vín, Toskánsko (4), Piemonte (2) a třetí z nich, nejmenší, je právě Valpolicella (3). Jedná se o pahorkatou oblast orientovanou severojižním směrem na východ od jezera Lago di Garda, její jižní okraje sestupují do předměstí VERONY.

Poslední italský dodavatel, vinařství ROCCA SVEVA, sídlí ve vínu zaslíbeném městečku SOAVE (5) a z italských dodavatelů je relativně největším. Z Valpolicelli sem není daleko, jenom asi 30 km přímo na východ, směrem na Benátky.

Maps by Free Vector Maps.
<http://freevectormaps.com>

DETESK zpravodaj
DETESK s. r. o.
Příkrá 401
Železný Brod 468 22

www.detesck.cz
www.galerie.detesck.cz
info@detesck.cz
tel.: +420 483 390 530

Všechna vydání Zpravodaje Detesk jsou k dispozici na internetových stránkách naší společnosti.